

Με επίσημο καλεσμένο τον πρέσβη του Ισραήλ κ. Αλί Γιαχιά και με εκπροσώπους από άλλες Κοινότητες, τα μέλη της Κοινότητας Λάρισας, στις 22.4.10 γιόρτασαν την 62<sup>η</sup> επέτειο της Ανεξαρτησίας του Κράτους του Ισραήλ. Η εκδήλωση άρχισε στη Συναγωγή, με επιμνημόσυνη δέηση και άναμμα κεριών, στη μνήμη των πεσόντων στους αγώνες για την ανεξαρτησία του Ισραήλ. Αμέσως μετά, οι φωνές όλων ενώθηκαν στις χαρμόσυνες μελωδίες του Γιομ Αατσμαούτ και το σοφάρ σάλπισε χαρούμενα, ενώ υψωνόταν η σημαία του Ισραήλ. Ο πρόεδρος της Κοινότητας Λάρισας, κ. Μώρις Μαγρίζος, καλωσόρισε τον πρέσβη του Ισραήλ και αναφέρθηκε στην αλληλεγγύη των Εβραίων της Διασποράς προς το Ισραήλ. Στη συνέχεια, ο πρέσβης κ. Γιαχιά, με πολύ ζεστό, αυθόρμητο και ενθουσιώδη λόγο, περιέγραψε τη ζωή στο Ισραήλ που, όλα τα χρόνια της ύπαρξής του, ισορροπεί ανάμεσα στη λύπη και στη χαρά, όπως ακριβώς συμβαίνει και στην εκδήλωση αυτή, που ο θρήνος για τους νεκρούς ήρωες των πολέμων, αλλάζει αμέσως στη χαρά της Ανεξαρτησίας. Μίλησε ακόμη για τα θαυμαστά επιτεύγματα του Ισραήλ και τόνισε την ανάγκη και τις προσπάθειες που γίνονται για την επίτευξη μιας μόνιμης ειρήνης στην περιοχή. Αφού διαβάστηκε το επίκαιρο μήνυμα του Προέδρου του Ισραήλ, Μπενιαμίν Νετανιάχου, το πρώτο μέρος της εκδήλωσης έκλεισε με τους Εθνικούς Ύμνους του Ισραήλ και της Ελλάδας.

Η συνέχεια της εκδήλωσης, στο Πνευματικό Κέντρο, κύλησε επίσης από τη λύπη στη χαρά: Ξεκίνησε με το άκουσμα ενός υπέροχου εβραϊκού τραγουδιού, με παράλληλη μετάφραση στα ελληνικά, αφιερωμένου στους στρατιώτες, που έχυσαν το αίμα τους για την ανεξαρτησία του Ισραήλ, αλλά και στη νέα γενιά, που παίρνει την υπόσχεση ότι «...αυτός θα είναι ο τελευταίος πόλεμος!». Σειρά είχε τώρα η χαρά για τα 62<sup>α</sup> «γενέθλια» του Ισραήλ. Πάνω σε μία μεγάλη τούρτα είχαν τοποθετηθεί τα αντίστοιχα κεράκια και η συντονίστρια της εκδήλωσης, Αλίνα Μωυσή, κάλεσε διαδοχικά, για το άναμμα τους, τον Ραββίνο, τον πρέσβη, τον πρόεδρο και τους επίτιμους προέδρους της Κοινότητας, καθώς επίσης μία εκπρόσωπο της γενιάς των Εβραίων που γεννήθηκαν μαζί με το Ισραήλ και μια μικρή μαθήτριά του σχολείου. Κάθε κεριά και μια ευχή, για όλα τα χρόνια που θα ακολουθήσουν. Με όλα τα κεριά αναμμένα, η χορωδία των κυριών της Κοινότητας, ενισχυμένη από τις φωνές και τα ρυθμικά χειροκροτήματα όλων, τραγούδησε γνωστά εβραϊκά τραγούδια. Η γιορτή τελείωσε με ένα μήνυμα ελπίδας, καθώς ο πρέσβης του Ισραήλ, μαζί με τα παιδιά του σχολείου έσβησαν τα κεράκια, φωνάζοντας δυνατά μία ευχή: **«Γιγιέ Σαλώμ - Να γίνει Ειρήνη!»**